

✧ Texty na tento týden – Mk11; 1Kr 1:32–48; Za 9:9.10; Iz 56:7; Jr 7:11; Mk 12:1–34

✧ Základní verš

„A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ (Mk 11:25)

Ve třetí lekci jsme se věnovali sérii pěti sporů mezi Ježíšem a náboženskými vůdci (Mk 2 a 3). V textech týkajících se Ježíšova příchodu do Jeruzaléma, které budeme studovat tento týden, se mimo jiné soustředíme na sérii šesti sporů s náboženskými vůdci. Tyto dvě skupiny sporů ohraničují v Evangelii podle Marka začátek a konec Ježíšovy pozemské služby. Každý z těchto souborů sporů se zabývá důležitými otázkami křesťanského života. Pokyny, které v těch sporných situacích Ježíš dává, nás usměrňují nejen v základních otázkách víry, ale také v praktických otázkách každodenního života.

Náboženští vůdci na Ježíše opakovaně útočí, zpochybňují ho a snaží se ho porazit, ale ani jednou se jim to nepodaří. Část lekce na tento týden se bude týkat analýzy toho, co vede lidi do opozice vůči Bohu. Budeme také uvažovat, co mohou křesťané udělat, aby prolomili předsudky a promluvili k srdcím těch, kteří se brání volání Ducha.

V Markovi 11 se Ježíšova služba odehrává v Jeruzalémě o Velikonocích (březen – duben). Kapitoly Mk 11–16 popisují události, které se odehrály během několika dní. Čas a tempo vyprávění se zde výrazně zpomalilo. Vždyť prvních deset kapitol pokrývá přibližně tři a půl roku Ježíšovy služby. Toto zpomalení poukazuje na důležitost závěrečných událostí.

✧ Osnova lekce:

Jedenáctá a dvanáctá kapitola Markova evangelia popisuje události spojené s Ježíšovým slavnostním vjezdem do Jeruzaléma v samotném závěru jeho pozemské služby. Zde dojde v následujících dnech k několika „střetům“ s tehdejšími náboženskými vůdci a představiteli.

- Mk 11:1–11 - Triumfální vjezd do Jeruzaléma (neděle)
- Mk 11:12–26 - Spor o význam chrámu a jeho vyčištění (pondělí)
- Mk 11:27–12:12 - Spor o Ježíšovu pravomoc (úterý)
- Mk 12:13–27 - Spory o daně a manželství (středa)
- Mk 12:28–34 - Diskuze o největším přikázání (čtvrtek)

NE 25.srpna – TRIUMFÁLNÍ VJEZD

Mk 11:7-11 „⁷Oslátka přivedli k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. ⁸Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí. ⁹A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: „Hosanna! ¹⁰Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!“ ¹¹Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s Dvanácti do Betanie.“

Mk 11:1-6 „¹Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků ²a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vjedete, naleznete přivázané oslátka, na němž dosud nikdo z lidí neseseděl. Odvažte je a přiveďte! ³A řekne-li vám někdo: „Co to děláte?“, odpovězte: „Pán je potřebuje a hned je sem zavrátí.“ ⁴Vyšli a na rozcestí nalezli oslátka přivázaná venku u dveří. Když je odvažovali, ⁵někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: „Co to děláte, že odvažujete to oslátka?“ ⁶Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali.“

Za 9:9.10 „⁹Rozjášej se, sijná dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. ¹⁰„Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země.“

1Kr 1:32-48 „³²Potom král David nařídil: „Zavolejte mi kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jójadova.“ Když předstoupili před krále, ³³řál jim řekl: „Vezměte s sebou služebníky svého pána, posad'te mého syna Šalomouna na mou mezkyni a doved'te ho dolů ke Gíchónu.“

³⁴Tam ho kněz Sádok a prorok Nátan pomazou za krále nad Izraelem. Zatroubíte na polnici a budete volat: „Ať žije král Šalomoun!“³⁵Pak půjdete za ním vzhůru a on přijde, dosedne na můj trůn a bude králem místo mne. Je to můj příkaz, aby on byl vévodou nad Izraelem i nad Judou.“³⁶Benajáš, syn Jójadův, králi odpověděl: „Stane se! Tak rozhodl Hospodin, Bůh krále, mého pána.“³⁷Jako byl Hospodin při králi, mém pánu, tak ať je při Šalomounovi a ať vyvýší jeho trůn nad trůn krále Davida, mého pána.“³⁸Kněz Sádok, prorok Nátan a Benajáš, syn Jójadův, i Keretejci a Peletejci sešli dolů; Šalomouna posadili na mezkyni krále Davida a vedli ho ke Gíchónu.³⁹Kněz Sádok vzal ze stanu Hospodinova roh s olejem a Šalomouna pomazal. Zatroubili na polnici a všechen lid povolal: „Ať žije král Šalomoun!“⁴⁰Všechen lid pak šel vzhůru za ním, písal na píšťaly a převělice se radoval; země od toho hluku až pukala.⁴¹Adonijáš a všichni pozvaní, kteří byli s ním, to uslyšeli, když hostina končila. Jóab zaslechl zvuk polnice a otázal se: „Co je to ve městě za velký halas?“⁴²Zatímco ještě mluvil, přišel Jónatan, syn kněze Ebjátara, a Adonijáš mu řekl: „Pojď, ty jsi statečný muž a jistě přinášíš dobrou zvěst.“⁴³Ale Jónatan Adonijášovi odpověděl: „Naopak. Král David, náš pán, ustanovil za krále Šalomouna.“⁴⁴Král s ním poslal kněze Sádoka, proroka Nátana a Benajáše, syna Jójadova, i Keretejce a Peletejce a posadili ho na královu mezkyni.⁴⁵Kněz Sádok a prorok Nátan ho u Gíchónu pomazali za krále, a když šli odtamtud radostně vzhůru, město halasilo. To byl ten zvuk, který jste zaslechlí.⁴⁶Šalomoun už dosedl na královský trůn.⁴⁷Královi služebníci přišli rovněž a dobrořečili našemu pánu, králi Davidovi: „Ať tvůj Bůh učiní jméno Šalomounovo slavnějším než tvé jméno a ať vyvýší jeho trůn nad tvůj trůn.“ A král se na svém lůžku poklonil.⁴⁸Poté král řekl: „Požehnan buď Hospodin, Bůh Izraele, že nám dal dnes toho, kdo bude sedět na mém trůnu, a že to mé oči vidí.““

PO 26.srpna – PROKLETÝ FÍKOVNÍK A VYČIŠTĚNÝ CHRÁM

Mk 11:17.18 „¹⁷A učil je: „Což není psáno: „Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy? Vy však jste z něho udělali doupě lupičů.“¹⁸Velekněží a zákoníci to uslyšeli a hledali, jak by ho zahubili; báli se ho totiž, protože všechen lid byl nadšen jeho učením.“

Mk 11:12-16.19-26 „¹²Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal hlad.¹³Spatřil z dálky fíkovník, který měl listy, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic než listy, neboť nebyl čas fíků.¹⁴I řekl mu: „Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!“ Učedníci to slyšeli.¹⁵Přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků a stánky prodavačů holubů;¹⁶nedovoloval ani to, aby někdo s čimkoliv procházel nádvořím.

¹⁹A když nastal večer, vyšel Ježíš s učedníky z města.²⁰Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenů.²¹Petr se rozpomenul a řekl: „Mistře, pohleď, fíkovník, který jsi proklel, uschl.“²²Ježíš jim odpověděl: „Mějte víru v Boha!

²³Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni se do moře“ – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.²⁴Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.²⁵A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“²⁶Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení.“

Lv 19:9 „Až budete ve své zemi sklízet obilí, nepožneš své pole až do samého kraje a nebudeš paběrkovat, co zbylo po žni.“

Lv 23:22 „Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Dt 23:25 „Když vejdeš do vinice svého bližního, smíš se najíst hroznů dosyta podle libosti, ale nebudeš nic dávat do nádoby.“

Iz 56:6.7 „⁶Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví : „Všechny, kdo dbají na to, aby neznesvěcovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich obětí zápalné a obětí hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

Jr 7:11 „Což se stal ve vašich očích tento dům, který je nazýván mým jménem, úkrytem lupičů? Hle, také já vidím, je výrok Hospodinův.“

PÁ 30. srpen – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 64. kapitolu „Podobenství o fíkovníku“ (DA 580–588; TV 367–371), 65. Kapitolu „Opět v chrámu“ (DA 589–600; TV 372–381) a 66. kapitolu „Léčky“ (DA 601–609; TV 382–387) z knihy Touha věků.

„Toto varování platí pro každou dobu. Kristovo prokletí stromu, který sám stvořil, je výstrahou všem církvím i všem křesťanům. Kdo chce žít podle Božího zákona, musí sloužit druhým. Mnohým lidem chybí Kristovo milosrdenství a obětavost. Někteří se považují za vzorné křesťany, a přitom nechápou, co služba Bohu znamená. Ve svých plánech myslí jen na sebe. Jednají jen ve svém vlastním zájmu. Čas má pro ně cenu jen tehdy, když jej využívají pro svůj zisk. Ten je cílem veškerého jejich snažení. Neslouží nikomu jinému než sami sobě. Bůh je stvořil, aby žili ve světě a nesobecky mu sloužili. Chtěl, aby podle všech svých možností pomáhali bližním. Oni však nevidí nic jiného než sebe. Nezajímají se o druhé. Žijí jen sami pro sebe. Podobají se krásnému, ale neplodnému fíkovníku. Zachovávají náboženské obřady, ale chybí jim pokání a pravá víra. Tvrdí, že ctí Boží zákon, ale poslušnost je jim cizí. Mluví, ale nečiní. Prokletím fíkovníku Kristus ukázal, jak se mu prázdna okázalost oškliví. Říká, že lidé, kteří otevřeně hřeší, mají menší vinu než ti, kdo předstírají, že slouží Bohu, ale žádné ovoce k jeho slávě nenesou.“ (DA 584; TV 369)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se nad významem Kristova vyčištění chrámu. Jak by se princip jeho jednání mohl týkat naší církve dnes? Jak by se mohlo takové „vyčištění“ uskutečnit?
2. Ve všech evangeliích se Ježíš opakovaně odvolává na Písmo a na to, jak se musí naplnit. Co se z jeho slov dozvídáme o důležitosti Písma pro život víry? Proč musíme odmítnout jakékoli pokusy snižovat autoritu Písma? V čem je nebezpečná myšlenka, že Písmo je jen výsledkem představ lidí o Bohu, o tom, kdo Bůh je a jak působí?
3. Kde se nachází hranice mezi církví a státem? Jak k hledání odpovědi na tuto otázku přispívají Ježíšova slova v Mk 12,13–17?
4. Vyhledejte texty, které hovoří o vzkříšení. Proč je toto učení tak důležité pro naši víru, zejména v souvislosti s tím, co Písmo říká o stavu mrtvých?

19:51

ÚT 27.srpna – KDO TI DAL MOC, ABYS TO DĚLAL?

Mk 11:27-28 „²⁷Znovu přišli do Jeruzaléma. Když procházel chrámem, přišli k němu velekněží, zákoníci a starší²⁸ a řekli mu: „Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal tuto moc, abys to činil?““

Mk 11:29-33 „²⁹Ježíš jim řekl: „I já vám položím jednu otázku; odpovězte mně, a já vám povím, jakou mocí to činím!³⁰Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe, či od lidí? Odpovězte mi!“³¹I dohadovali se mezi sebou: „Řekneme-li ‚z nebe‘, namítne nám: ‚Proč jste mu tedy neuvěřili?‘“³²Řekneme-li však ‚od lidí?‘ – to se zas báli zástupu; neboť všichni měli za to, že Jan byl opravdu prorok.³³Odpověděli tedy Ježíšovi: „Nevíme.“ A Ježíš jim řekl: „Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím.““

Mk 12:1-12 „¹Začal k nim mluvit v podobenstvích: „Jeden člověk vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal nádrž k lisu

a vystavěl strážní věž; pak ji pronajal vinařům a odcestoval.²V stanovený čas poslal k vinařům služebníka, aby od nich vybral podíl z výnosu vinice.³Ale oni ho chytli, zbili a poslali zpět s prázdnou.⁴Opět k nim poslal jiného služebníka. Toho zplíčkovali a tak zneuctili.⁵Poslal dalšího, toho zabil; a mnoho jiných – jedny zabil, jiné zabili.⁶Měl ještě jednoho: svého milovaného syna. Toho k nim poslal nakonec a říkal si: „Na mého syna budou mít přece ohled.“⁷Ale ti vinaři si mezi sebou řekli: „To je dědic. Pojdte, zabijeme ho a dědictví bude naše!“⁸A chytli ho, zabili a vyhodili ven z vinice.⁹Co udělá pán vinice? Přijde, zahubí vinaře a vinici dá jiným.¹⁰Nechťli jste v Písmu slovo: „Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným;“¹¹Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích?“¹²Nepřátelé se chtěli Ježíše zmocnit, neboť poznali, že to podobenství řekl proti nim, ale báli se lidu. I nechali ho a odešli.“

Iz 5 „¹Zazpívám svému milému píseň mého milého o jeho vinici: „Můj milý měl vinici na úrodném svahu.²Zkypřil ji, kameny z ní vybral a vysadil ušlechtilou révu. Uprostřed ní vystavěl věž i lis v ní vytesal a čekal, že vydá hrozny; ona však vydala odporná pláňata.³Tedy, obyvateli Jeruzaléma a muži judský, rozhodněte spor mezi mnou a mou vinicí.⁴Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal? Když jsem očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata?“⁵Nyní vás tedy poučím, co se svou vinicí udělám: Odstráním její ohrazení a přijde vniiveč, pobořím její zídky a bude pošlapána.⁶Udělám z ní spoušť, nebude už prořezána ani okopána a vzejde bodláčí a křoví, mrakům zakážu zkrápat ji deštěm.“⁷Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští sadbou, z níž měl potěšení. Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, jen úpění.⁸Běda těm, kteří připojují dům k domu a slučují pole s polem, takže nezbyvá žádné místo, jako byste jen vy byli usedlci v zemi.⁹V uších mi zní slovo Hospodina zástupů: „Ano, zpuštěnou čtne domy, i velké a pěkné budou liduprázdné.¹⁰Deset jiter vinice vydá jediný bat a chómer osevu vydá jedinou efu.“

¹¹Běda těm, kteří za časného jitra táhnou za opojným nápojem a až do setmění je rozpaluje víno.¹²Čitera a harfa, bubínek a píšťala a víno jsou na jejich pítkách, ale na dílo Hospodinovo neberou zřetel a dílo jeho rukou nevidí.¹³Proto bude můj lid vystěhován, neboť nemá poznání. I nejmávanější budou hladovět, jeho hlučící dav bude prahnout žízní.¹⁴Podsvětí roztáhne svůj chrtán a dokořán rozevře svou tlamu. Do něho sestoupí jeho důstojnost i jeho hlučící dav, jeho hukot a jásoť.¹⁵Sehnut bude člověk a ponížěn muž, oči zpuštěné budou poníženy.¹⁶Hospodin zástupů se však vyvíší soudem a svatý Bůh se prokáže svatým spravedlností.¹⁷Jako na své pastvině se tam budou pást beránci, a kde zůstaly trosky po zbohatlících, budou jíst bezdomovci.¹⁸Běda těm, kdo v provazech šalby vlečou nepravost, jako by v postranech táhli povoz hříchu,¹⁹a říkají: „Nechť urychlí a uspíš své dílo, ať je uvidíme; nechť se přiblíží a skuteční úradek Svatého, Boha Izraele, ať jej poznáme.“²⁰Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmu za světlo a světlo za tmu, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké!²¹Běda těm, kdo jsou moudří ve vlastních očích a rozumní sami před sebou.²²Běda bohatýrům zdatným v pití vína, mužům udatným v míchání opojných nápojů,²³těm, kdo za úplatek ospravedlňují svévolníka a spravedlivým upírají spravedlnost.²⁴Proto jako jazyky ohně strmiště a suchá tráva mizí v plamenech, tak ztrouchniví jejich kořen a jejich květ odlétno jako prach, neboť odvrhli zákon Hospodina zástupů a řečí Svatého, Boha Izraele, pohrdli.²⁵Proto plane Hospodin hněvem proti svému lidu; až napřáhne na něj ruku a udeří jej, budou se chvět hory, mrtvol bude jako smetl na ulicích. Tím vším se jeho hněv neodvrátí a jeho ruka zůstane napřažená.²⁶I vztyčí korouhev k dalekému pronárodu, hvízdem jej přivolá od končin země. Hle, přijde rychle a hbitě.²⁷Nikdo v něm nebude znavený, nikdo nebude klopytat, nikdo nezdřímne, nikdo nebude spát, nikomu se nerozváže pás na bedrech, nikomu se nepřetrhne řemínek u opánků.²⁸Jeho střely budou naostřené, všechny jeho luky připravené, kopyta jeho koní budou jako křemen a kola jeho vozů jako víchr.²⁹Bude řvát jako lvice, řvát bude jako lvíčata, zavrčí, popadne úlovek, odleče a nevyrvé mu jej nikdo.³⁰V onen den se nad ním bude rozléhat jakot jakoby jakot moře. Pohlédne-li kdo na zemi, hle, skličující temnota; světlo ztemnělo jejím šerem.“

ST 28.srpna – POZEMSKÉ POVINNOSTI A NEBESKÉ VÝSLEDKY

Mk 12:16.17 „¹⁶Když mu jej podali, zeptal se jich: „Či je tento obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“
¹⁷Ježíš jim řekl: „Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu.“ Velice se nad tím podívali.“

Mk 12:26.27 „²⁶A pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečetli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keři, jak Bůh Mojžíšovi řekl: „Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“²⁷ On přece není Bohem mrtvých, nýbrž Bohem živých. Velmi se mýlíte!“

Mk 12:13-25 „¹³Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytily za slovo. ¹⁴Ti šli a řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdivý a že se na nikoho neohlížíš; ty přece nebereš ohled na postavení člověka, nýbrž učíš cestě Boží podle pravdy. Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne? Máme dávat, nebo nemáme?“¹⁵ On však prohlédl jejich úskok a řekl jim: „Co mě pokoušíte? Ukažte mi denár!“¹⁶ Když mu jej podali, zeptal se jich: „Či je tento obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“
¹⁷ Ježíš jim řekl: „Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu.“ Velice se nad tím podívali. ¹⁸ Přišli k němu saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se ho: ¹⁹ „Mistře, Mojžíš nám ustanovil: ‚Zemře-li něčí bratr a zanechá manželku bezdětnou, ať se s ní ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.‘²⁰ Bylo sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bez potomka. ²¹ Jeho manželku si vzal druhý, ale zemřel a také nezanechal potomka. A stejně třetí. ²² A nikdo z těch sedmi nezanechal potomka. Naposledy ze všech zemřela i ta žena. ²³ Komu z nich bude patřit, až při vzkříšení vstanou? Všechny sedm jí přece mělo za manželku.“
²⁴ Ježíš jim řekl: „Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží!“²⁵ Když lidé vstanou z mrtvých, nežení se ani nevdávají, ale jsou jako nebeští andělé.“

Dt 25:5-10 „⁵ Když budou bydlet bratři spolu a jeden z nich zemře bez syna, nevda se žena zemřelého jinam, za cizího muže. Vejde k ní její švagr a vezme si ji za ženu právem švagrovství. ⁶ Prvorozený syn, kterého porodí, ponese jméno jeho zemřelého bratra, aby jeho jméno nebylo z Izraele vymazáno. ⁷ Avšak jestliže si ten muž nebude chtít vzít svou švagrovou, vystoupí jeho švagrová do brány ke starším a řekne: „Můj švagr se zdráhá zachovat svému bratrovi jméno v Izraeli, není svolný užít vůči mně práva švagrovství.“⁸ Předvolají ho tedy starší jeho města a promluví s ním. Když bude stát na svém a řekne: „Nechci si ji vzít,“⁹ přistoupí k němu před staršími jeho švagrová, zuje mu stěvic, plivne mu do tváře a prohlásí: „To si zaslouží muž, který nechce svému bratru zbudovat dům.“¹⁰ I bude mít v Izraeli přezdívku: „Dům vyzutého“.“

Ex 3:1-22 „¹ Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu. ² Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven. ³ Řekl si: „Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří.“⁴ Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zvolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“⁵ Řekl: „Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“⁶ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět. ⁷ Hospodin dále řekl: „Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znáám jeho bolesti. ⁸ Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců. ⁹ Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egypťané utlačují. ¹⁰ Nuže pojd', pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.“¹¹ Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“¹² Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“¹³ Avšak Mojžíš Bohu namítal: „Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?“¹⁴ Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“¹⁵ Bůh dále Mojžíšovi poručil: „Řekni Izraelcům toto: ‚Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení. ¹⁶ Jdi, shromažď izraelské starší a pověz jim: ‚Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: ‚Rozhodl jsem se vás navštívit, vím, jak s vámi v Egyptě nakládají, ¹⁷ a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, do země oplývající mlékem a medem.‘¹⁸ Až tě vyslechnou, půjdeš ty a izraelské starší k egyptskému králi a řeknete mu: ‚Potkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu.‘¹⁹ Víím, že vám egyptský král nedovolí jít, leda z donucení. ²⁰ Proto vztáhnu ruku a budu bít Egypt všemožnými svými divy, které učiním uprostřed něho. Potom vás propustí. ²¹ Zjednám tomuto lidu u Egypťanů přízeň. Až budete odcházet, nepůjдете s prázdnou. ²² Každá žena si vyžádá od sousedky a spolubydlící stříbrné a zlaté ozdoby a pláště. Vložíte je na své syny a dcery. Tak vypleníte Egypt.““

Mk 12:24 „Ježíš jim řekl: „Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží!““

ČT 29. srpen – NEJDŮLEŽITĚJŠÍ PŘIKÁZÁNÍ

Mk 12:28-32 „²⁸ Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“²⁹ Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; ³⁰ miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘³¹ Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe!‘ Většího přikázání nad tato dvě není.“³² I řekl mu ten zákoník: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho...““

Dt 6:4.5 „⁴ Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. ⁵ Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“

Lv 19:18 „Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“